

▶ 13 Agosto, 2014

Críticamúsica

Imma Merino

Un Mozart estrany i fascinant

Camerata SalzburgDirector: Wolfgang Redik
Festival de Torroella, 11 d'agost

De les danses folklòriques romaneses de Bartók a les vieneses i salzburgueses de Mozart, dels valsos juvenils de Schönberg als de Johan Strauss arranats pel primer i els seus deïxebles i companys (Anton Webern, Alban Berg) de la Segona Escola de Viena, la sonoritat de la Camerata Salzburg va expandir-se per l'auditori Espai Ter de manera plena, compacta, poderosa i a la vegada refinada. La formació va fer-se indiscutible en el seu

concert de dilluns a Torroella, però al final de la primera part va dialogar amb una enèrgica violinista moldava, Patricia Kopatchiskaja, que va inter-

Aquell Mozart se'ls feia estrany perquè sonava 'contemporani'

pretar el *Concert per a violí i orquestra núm.4 en re major*, de Mozart, d'una manera tan personal i audaçment contemporània que es va fer

discutible, almenys per una part del públic.

De fet, podria dir-se que, com es va viure en el descans, Kopatchiskaja va dur a la discussió entre els assistents, una altra part dels quals ens reconeixem fascinats davant del talent i el risc d'una jove violinista reconeguda per unes personals interpretacions del repertori classicista, l'energia amb què aborda els músics del segle XX (la seva propina amb una peça de Ligeti, a duo amb el concertino i director Wolfgang Redik, va ser portentosa) i el compromís amb els compositors del present.

Patricia Kopatchiskaja, en un moment del seu concert de dilluns a Torroella, amb la Camerata Salzburg ■ M. ARTALEJO

En tot cas, els més reticents no discutien la tècnica o el virtuosisme de Patricia Kopatchiskaja. Aquell Mozart se'ls feia estrany perquè sonava *contemporani*, de manera particular en les cadències improvisades. Però l'estranyesa també podia resultar fascinant. Després de la tempesta, va tornar a la calma amb una segona part encetada amb un Mozart més identificable, a propòsit de la *suite* de danses de Viena i Salzburg, i en què les harmonitzacions de Johan Strauss, realitzades pel trio de vienesos dodecafònics, van poder semblar unes tímidas intervencions.